

100 lat SZKOŁY

- 1918 – Królewsko-Polska Szkoła dla Byłych Wojskowych
1920 – Państwowe Gimnazjum dla Byłych Wojskowych
1923 – Państwowe Gimnazjum im. Księcia Józefa Poniatowskiego
1938 – V Państwowe Liceum i Gimnazjum im. Księcia Józefa Poniatowskiego
1945 – Szkoła Męska im. Księcia Józefa Poniatowskiego
1948 – Państwowa 11-letnia Szkoła Ogólnokształcąca Stopnia Podstawowego i Licealnego im. Księcia Józefa Poniatowskiego
1961 – Liceum Ogólnokształcące nr 5 im. Józefa Poniatowskiego
1965 – V Liceum Ogólnokształcące im. Józefa Poniatowskiego
1988 – Liceum Ogólnokształcące nr V im. Księcia Józefa Poniatowskiego

Powstała w roku odrodzenia Polski „Poniatówka”, pomimo reorganizacji, reform szkolnych, zmian siedzib i nazw, trwa do dzisiaj i jest jedną z lepszych szkół w Warszawie i Polsce. Szkołę tę kształtowali wspaniali ludzie, poznanie ich życiorysów „[...] jest wiarygodnym i przekonującym świadectwem dla naszej uczącej się młodzieży, że nauka jest nie tylko intelektualną przygodą człowieka myślącego, lecz także skuteczną drogą do sukcesu życiowego i społecznego uznania. Jest świadectwem tego, że „Poniatówka” jest dobrą szkołą zdobywania wiedzy, wychowania obywatelskiego i patriotyzmu. My, wychowankowie „Poniatówki” jesteśmy Jej dłużnikami za to, co dzięki Niej osiągnęliśmy w życiu. Dlatego uważamy za swój obowiązek, aby o tym powiedzieć uczącej się młodzieży”.

/cyt. za Henryk Nowina-Witkowski, Kronika Koła Wychowanków, w: 75 lat Gimnazjum i Liceum im. Księcia Józefa Poniatowskiego, Warszawa 1993, s.120/

Tablice zostały przygotowane na podstawie materiałów zamieszczonych w wydanych monografiach V Liceum Ogólnokształcącego, na podstawie zasobów archiwum szkolnego oraz prywatnych zbiorów fotograficznych nauczycieli i uczniów V Liceum Ogólnokształcącego.

Tradycja i symbolika szkoły

Książę Józef Poniatowski

– Patron Szkoły

Jest symbolem żołnierskiego męstwa i wierności, walki do końca i poświęcenia życia za ojczyznę. Patron Szkoły powołanej dla młodych ludzi, którzy przegrali naukę, by służyć Ojczyźnie i uczyli się walczyć... Książę Józef Poniatowski urodził się 7 maja 1763 roku w Wiedniu. Osierocony przez ojca, Andrzeja Poniatowskiego, generała w służbie austriackiej, trafił pod opiekę stryja – króla Stanisława Augusta. Karierę wojskową zaczynał w armii austriackiej pod warunkiem przejścia do wojsk Rzeczypospolitej na wezwanie króla. Dzięki naleganiom króla uczył się języka polskiego. W 1764 r. otrzymał od Sejmu dziedziczny tytuł książęcy.

W 1789 r. wezwany przez Stanisława Augusta, rozpoczął służbę w wojsku polskim jako generał, szef gwardii pieszej koronnej, dowódca dywizji. Był zwolennikiem Konstytucji 3 maja. Podczas wojny polsko-rosyjskiej w 1792 roku dowodził wojskami koronnymi. Zwycięstwo pod Zieleńcami, jakie odniósł, było podstawą dla Stanisława Augusta do ustanowienia orderu Virtuti Militari. Józef Poniatowski i Tadeusz Kościuszko byli pierwszymi odznaczonymi. Po przystąpieniu króla do konfederacji targowickiej Józef Poniatowski złożył dymisję i odszedł z wojska.

Walczył w powstaniu kościuszkowskim. Po rozbiorach prowadził rozrutny i rozrywkowy tryb życia, m.in. w swojej rezydencji - warszawskim Pałacu pod Błachą, jednak po utworzeniu Księstwa Warszawskiego w 1807 roku książę Józef Poniatowski wrócił do służby, został ministrem wojny i organizował wojsko polskie. W 1809 r. dowodził wojskami Księstwa Warszawskiego w wojnie z Austrią. Wziął udział w bitwie pod Raszynem. Był bardzo popularny wśród żołnierzy. Poniatowski brał udział w kampanii 1812 roku, podczas wyprawy Napoleona na Moskwę, dowodził V Korpusem Wielkiej Armii, składającym się z wojsk Księstwa Warszawskiego. Po kampanii rosyjskiej odbudowywał armię polską. Pozostał wierny cesarzowi. Na dzień przed bitwą pod Lipskiem cesarz Napoleon mianował Poniatowskiego marszałkiem Francji. Wśród uhonorowanych tym tytułem był jedynym cudzoziemcem.

Jego nazwisko znajduje się na Łuku Triumfalnym w Paryżu. 19 października 1813 roku, w trakcie bitwy pod Lipskiem, zginął w nurtach Elstery książę Józef Poniatowski, naczelny dowódca wojsk Księstwa Warszawskiego, marszałek Francji.

Dla wielu pokoleń - symbol żołnierskiego męstwa i honoru. W 1817 roku Poniatowski został pochowany - jako pierwszy, który nie był monarchą - wśród królów, w podziemiach katedry na Wawelu.

W 1922 roku Rada Pedagogiczna podjęła uchwałę, że święto szkoły będzie przypadać w dniu 19 października, na pamiątkę śmierci Patrona Szkoły.

Poniatowszczyzna - wychowankowie Księcia?

Nie zawsze tak było. W latach 60., kiedy zwalczano przedwojenną tradycję, zmieniono nazwę szkoły i pozbawiono Poniatowskiego tytułu. Jednak już 1988 roku z okazji obchodów 70. rocznicy istnienia szkoły, staraniem Koła Wychowanków przywrócono patronowi tytuł książęcy.

I jak napisał H. Nowina-Witkowski w monografii Szkoły („75 lat...” s. 50) - „Społeczność Poniatówki z wielką satysfakcją przyjęła powrót do tradycji”.

„Czerwone tarcze Poniatowskiego ...

Tarcza szkolna wprowadzona w czasie reformy szkolnej w latach 1932-1933 była obowiązkowym elementem stroju uczniowskiego. Kolor czerwony dla licealistów. Na przełomie lat 80. i 90. wyszły z użycia.

Przywrócone w 2007 roku wraz z mundurkami nie są już tak powszechne i obowiązkowe.

W „Poniatówce” pozostało wspomnienie i słowa hymnu.

Hymn Poniatówki

W 1970 roku uczeń pierwszej klasy, Andrzej Stankiewicz, napisał słowa, a Zygmunt Zwyrzykowski skomponował muzykę do hymnu szkolnego. Od tego czasu hymn Poniatówki tradycyjnie towarzyszy wszystkim uroczystościom szkolnym.

Sztandar Szkoły...

Gimnazjum dla Byłych Wojskowych, mające od 1922 roku być także szkołą „cywilną” otrzymało sztandar na 5-lecie istnienia. 2 maja 1923 roku w Kościele Wzytek odbyło się poświęcenie sztandaru szkolnego ofiarowanego przez byłych wojskowych wychowanków jej uczniom,

„[...] będącego wierną kopią chorągwi w jaką ongiś zawinięto zwłoki ks. Józefa Poniatowskiego po wydobyciu ich z nurtów Elstery [...]”. („Kurier Warszawski” z dnia 2 maja 1923 roku, cyt. za „Przemysław Dąbrowski, Sztandar szkolny, w: 75 lat Gimnazjum...”, s.38)

W czasie drugiej wojny światowej sztandar przechowywany był przez dyrektora Tadeusza Dąbrowskiego, zakopany w skrzyni z bronią (magazyn żołnierzy AK „Baszty”) przy ul. Barcickiej 46.

Wydobyty tuż przed wybuchem powstania. Został wywieziony z Warszawy (podszty do cienkiej kołdry) i dzięki temu ocalał.

W marcu 1945 roku rozpoczęcie roku szkolnego odbyło się w obecności ocalałego przedwojennego sztandaru, który służył do 1967 roku, kiedy w nowych warunkach polityczno-społecznych, został ufundowany przez wychowanków, komitet rodzicielski i dyrekcję nowy sztandar według projektu architekta Jacka Cydzika, przedwojennego wychowanka szkoły. W 1991 roku Andrzej Staworzyński, aktywny członek Koła Wychowanków ufundował wykonanie nowego drzewca i grota do starego sztandaru, który obecnie towarzyszy ważnym uroczystościom szkolnym.

Ślubowanie

18 października 1968 roku, został zapoczątkowany i połączony ze świętem Patrona zwyczaj ślubowania klas pierwszych na sztandar Szkoły, co ma oznaczać, że rzeczywiście zostali przyjęci w poczet uczniów „Poniatówki”. Zwyczaj ten wszedł do tradycji Szkoły.

Sarkofag Poniatowskiego
w podziemiach katedry na Wawelu

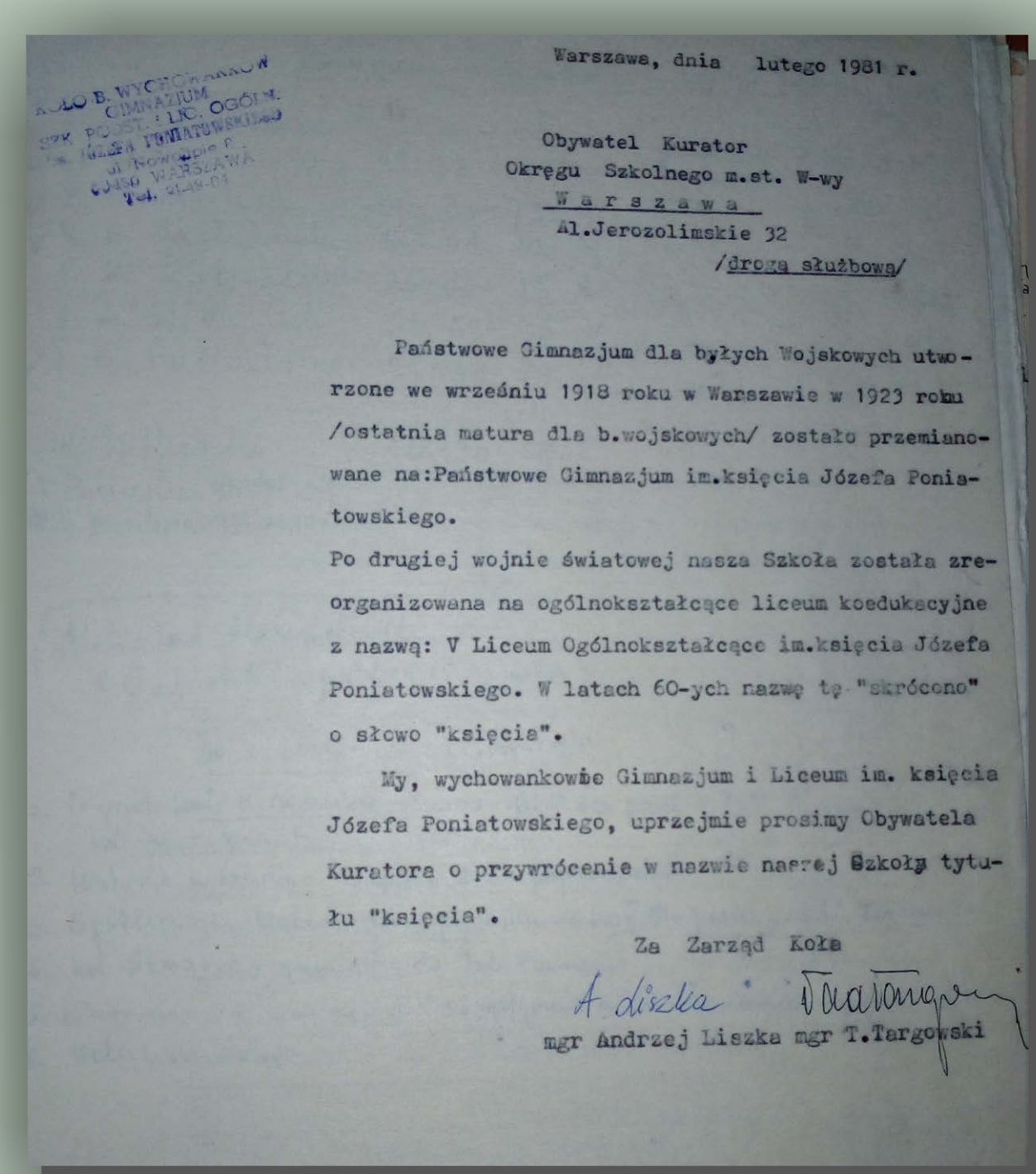

Przedwojenny sztandar
Gimnazjum Ks. Józefa Poniatowskiego
(rewers)

Tarcza V LO

Obraz Poniatowskiego - pedzła
Władysława Szyndlera,
ucznia Gimnazjum dla Byłych Wojskowych,
maturzysty z 1923 roku, ofiarowany 1922

Prośba Koła Wychowanków
o przywrócenie w nazwie szkoły tytułu
„księcia” 1981

Znad wysokich wiśnianych brzegów,
Z murów miasta pięknego jak kwiat
Niech warszawskiej piątki szeregów
Słowa pieśni popłyną w świat.

Bo my nauką, wysiłkiem codziennym
Choemy wznosić ojczysty dom,
Patriotyzmu ideom bezcennym
Swoją uczniowską składając hołd.

Nasz wspólny marsz i wspólny trud
Mocnym rytmem niech porwie każdego,
By cenili nasz stołeczny gród
Czerwone tarcze Poniatowskiego

Niech zwycięska tradycja bojowa
Bohatera z Elstery fal
Przekuć w czyn nasze myśli i słowa
Dopomaga na co dzień nam.

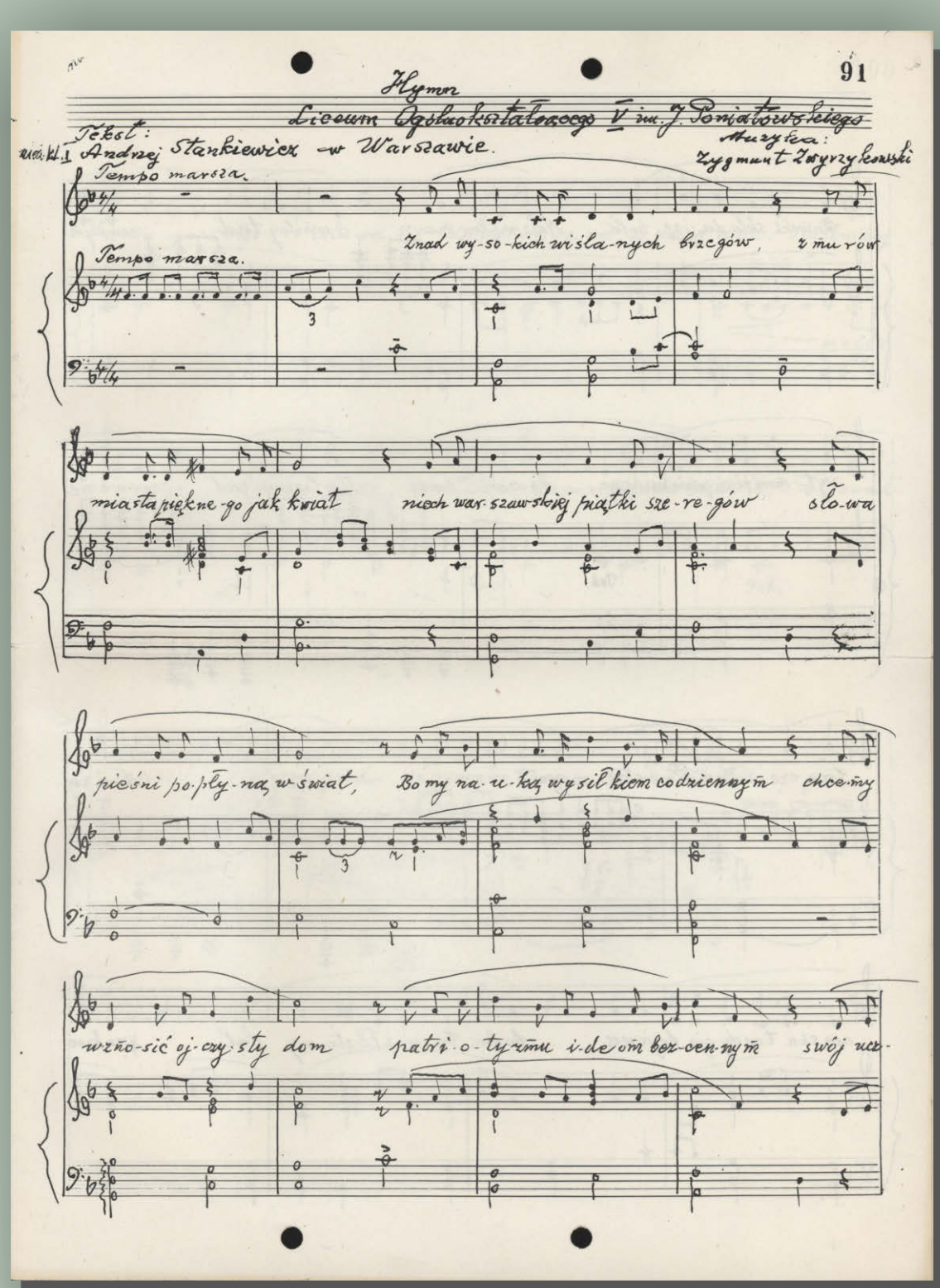
Andrzej Stankiewicz
autor hymnu

Uroczystość nadania nowego sztandaru
1967

Powojenny sztandar
V Liceum Ogólnokształcącego
(rewers)

Wędrująca Szkoła...

Siedziba Państwowego Gimnazjum dla Byłych Wojskowych im. Księcia Józefa Poniatowskiego przy ul. Złotej 53.

1. 1918 - Królewsko-Polska Szkoła dla Byłych Wojskowych nie miała własnej siedziby. Początkowo mieściła się w gmachu gimnazjum Michała Kreczmarra przy ul. Wilczej 41 – dziś budynek, w którym znajdują się mieszkania i firmy.
2. 1924 – w lutym tego roku Państwowe Gimnazjum im. Księcia Józefa Poniatowskiego (po reorganizacji i zmianie nazwy) przeniesiono do gmachu Państwowego Gimnazjum im. Joachima Lelewela przy ul. Złotej 53. Dziś na miejscu pierwszego budynku szkoły wznosi się półokrągła elewacja Złotych Tarasów.
3. 1931 – od 1 lutego Szkoła uzyskała pomieszczenia w istniejącym do dziś gmachu Gimnazjum im. Władysława IV przy ul. Jagiellońskiej 38.
4. 1931 – 15 września przeniesiono Szkołę do pierwszego własnego budynku przy ul. Lisa Kuli 16, wybudowanego dla gimnazjum w nowoczesnej dzielnicy Żoliborz. W tym miejscu znajdują się budynki mieszkalne.
5. 1945 – od lutego „Poniatówka” rozpoczęła nauczanie młodzieży w gmachu przy Placu Inwalidów 10, gdzie po wojnie powróciło XIV Gimnazjum i Liceum im. Aleksandry Piłsudskiej. W gmachu tym „Poniatówka” uzyskała jedno piętro. Dziś budynek mieszkalny i usługowy.
6. 1948 - „Poniatówka” została połączona ze szkołą podstawową nr 22 i jako Państwowa 11-letnia Szkoła Ogólnokształcąca Stopnia Podstawowego i Licealnego przeniesiona do nowej placówki przy ul. Szymanowskiej 1, dziś ulica Zygmunta Słonimskiego. W tym miejscu nie ma już szkoły.
7. 1975 – przeprowadzka do budynku przy ul. Nowolipie 8, po szkole podstawowej zlikwidowanej z powodu niżu demograficznego – w tym budynku Szkoła znajduje się do dzisiaj.

Siedziba V Gimnazjum i Liceum im. Księcia Józefa Poniatowskiego przy Placu Inwalidów 10

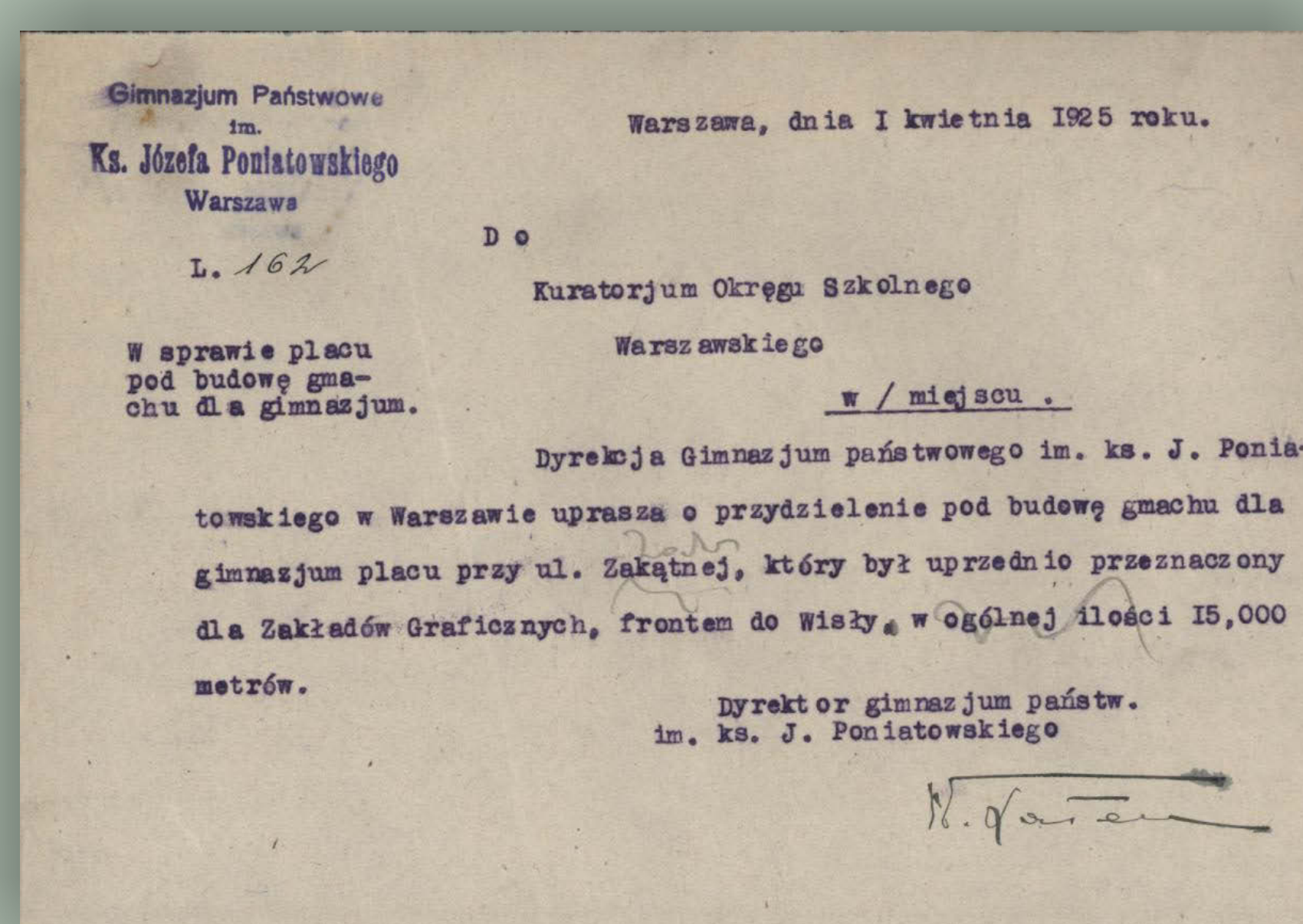
Budynek Gimnazjum im. Władysława IV przy ul. Jagiellońskiej 38

Siedziba V Liceum Ogólnokształcącego im. Józefa Poniatowskiego przy ul. Szymanowskiej 1

Budynek Gimnazjum im. Księcia Józefa Poniatowskiego przy ul. Lisa Kuli 16

Prośba Dyrektora Włodzimierza Gałęckiego o przydzielenie miejsca pod budowę szkoły.

Budynek V Liceum Ogólnokształcącego przy ul. Nowolipie 8

Z kart historii..

Okruchy dziejów „Poniatówki”

Kochana „Stara Buda”. Droga Poniatówka. Ilekroć ją wspominam, tylekroć ogarnia mnie wielkie wzruszenie, a serce przepelnia uczucie bezgranicznej sympatii. Przed oczyma pojawiają się obrazy z minionych lat, tak trudnych i pełnych napięć, ale mimo to radosnych, bo – młodzięczych.

/Jan Nowakowski, Poniatówka – rok 1945, w: 80 lat Gimnazjum ..., V LO, s. 94/

Czas Niepodległej

Początki Szkoły

Jeszcze zanim została podpisana kapitulacja na froncie zachodnim i ogłoszona Niepodległość Polski. Pierwszego września 1918 roku rozpoczęła działalność w Warszawie „Królewsko-Polska Szkoła dla Byłych Wojskowych”.

Przyjmowano do niej uczniów, niedawnych żołnierzy, zwolnionych ze służby wojskowej, po walkach o wolność Polski w Pierwszej Wojnie Światowej (1914-1918), którzy chcieli kontynuować naukę przerwaną w czasie wojny.

W czasie wojny polsko-bolszewickiej, wszyscy uczniowie i niemal wszyscy nauczyciele, z dyrektorem szkoły na czele, spontanicznie stanęli pod bronią w szeregach wojskowych, aby walczyć w obronie ojczyzny.

Początek roku szkolnego 1920/1921 opóźnił się o dwa miesiące.

„Był rok 1920. Skończyła się wojna i w bramy Szkoły ruszyła do szturmów nowa, liczniejsza, rzesza uczniów w wojskowych mundurach.”

Ze względu na trudne warunki życia młodzieży zorganizowano w 1919 roku „Bratnią Pomoc”, a w 1920 utworzono „Koło Opieki nad Młodzieżą Państwowego Gimnazjum dla Byłych Wojskowych. Świadczyły one pomoc materialną i naukową, m. in. darmowe posiłki, odzież, czesne, pożyczki pieniężne, wysyłanie chorych na leczenie, pomoc w nauce, wyposażenie pracowni szkolnych.

W 1922 roku, po zakończeniu walk o Niepodległą nastąpiła zmiana charakteru Szkoły na ogólnie dostępne Państwowe Gimnazjum im. Księcia Józefa Poniatowskiego. Zaczęto wygaszać klasy o kursie przyspieszonym i dla byłych wojskowych.

W 1925 roku odbyła się ostatnia matura byłych wojskowych.

Kontynuowano jednak tradycje wojskowe. Ich przejawem był m.in. wysoki poziom zajęć sportowych i przysposobienia wojskowego - zorganizowano szkolny hufiec kawalerski. Dyrekcja Szkoły i Rada Pedagogiczna popierała te tendencje w przekonaniu, że nie tylko upowszechniają one cenne wartości patriotyczne i wiedzę o walce zbrojnej o niepodległość narodu, ale uczą porządku, zdyscyplinowania, zaradności odwagi.

Czas wojny

Tajne nauczanie

Po przegranej kampanii wrześniowej rozpoczęła się okupacja. Armia niemiecka zajęła Warszawę. Wprawdzie 30 października 1939 r. niemieckie władze okupacyjne pozwoliły na podjęcie zajęć szkolnych, jednak już 15 listopada tego roku zezwolenie anulowały – Szkoła została zamknięta. Jeszcze w tym samym miesiącu rozpoczęto tajne nauczanie, które trwało do Powstania Warszawskiego.

Przez 5 lat szkolnych, od listopada 1939 roku do czerwca 1944 trwało zorganizowane tajne nauczanie o programie niezbędnym do zdania matury.

W tym czasie 176 uczniów uzyskało świadectwa maturalne.

Oficjalnie władze okupacyjne od września 1940 roku uruchomiły Kursy Przygotowawcze do Szkół Zawodowych II Stopnia Nr 5 – nauczanie dozwolone było w bardzo ograniczonym zakresie, dawało jednak możliwość, pod przykrywką kursów, realizowania niedozwolonego programu szkolnego.

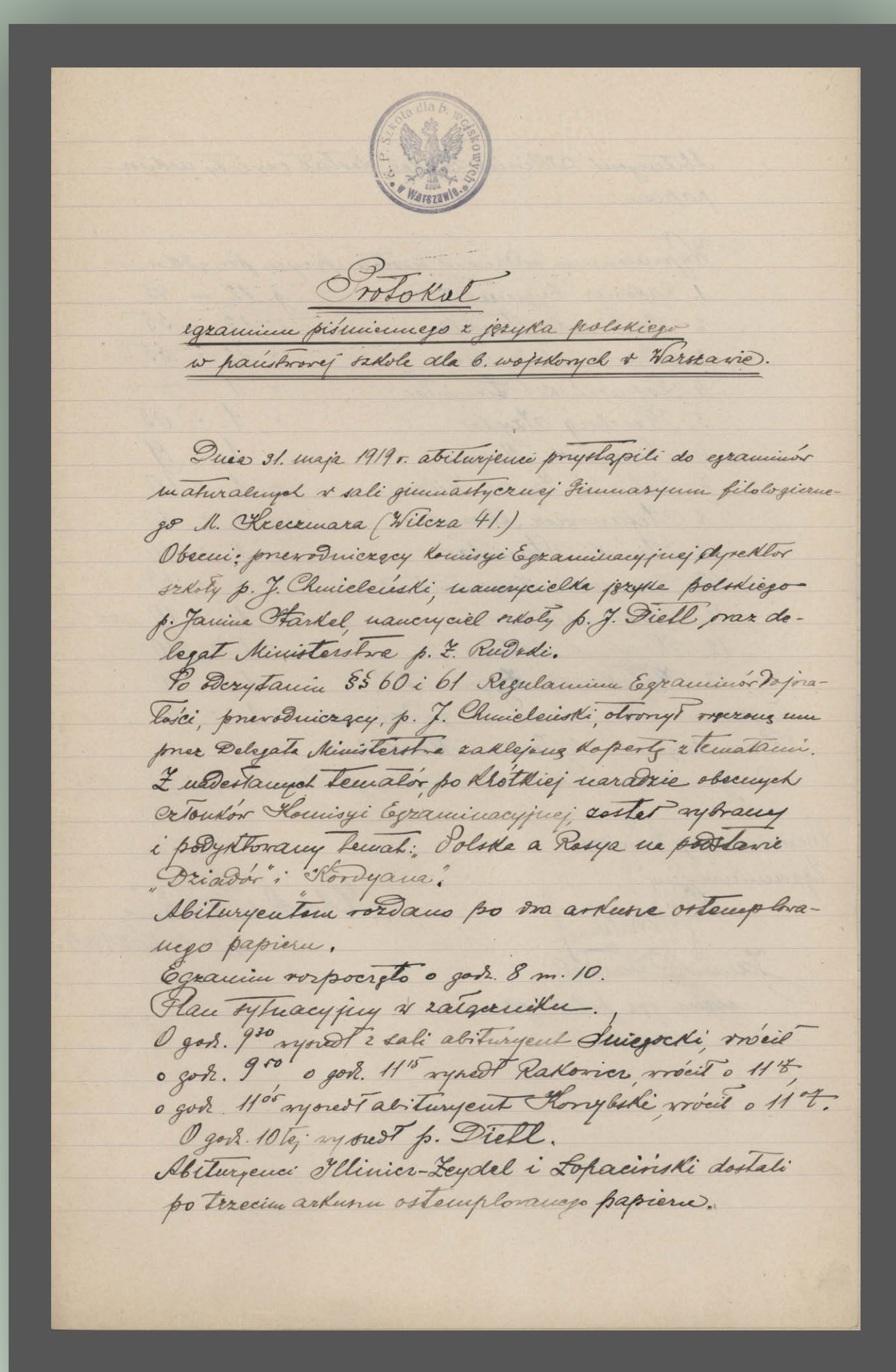
Były to lata nauki i wojskowej służby.

Walka

Równocześnie z organizowaniem tajnego nauczania powstawały pierwsze konspiracyjne grupy harcerskie uczniów „Poniatówki”. Młodzi zapoczątkowali działalność żoliborskich Szarych Szeregów, a starsi trafili do wojskowych oddziałów armii podziemnej.

W 1940 roku utworzona została grupa osłony komórki Sztabu Komendy Głównej ZWZ, w której skład weszli liczni wychowankowie „Poniatówki”. Byli oni kadraj żoliborskiego pułku AK „Baszta” odznaczonego w Powstaniu Warszawskim Orderem Virtuti Militari.

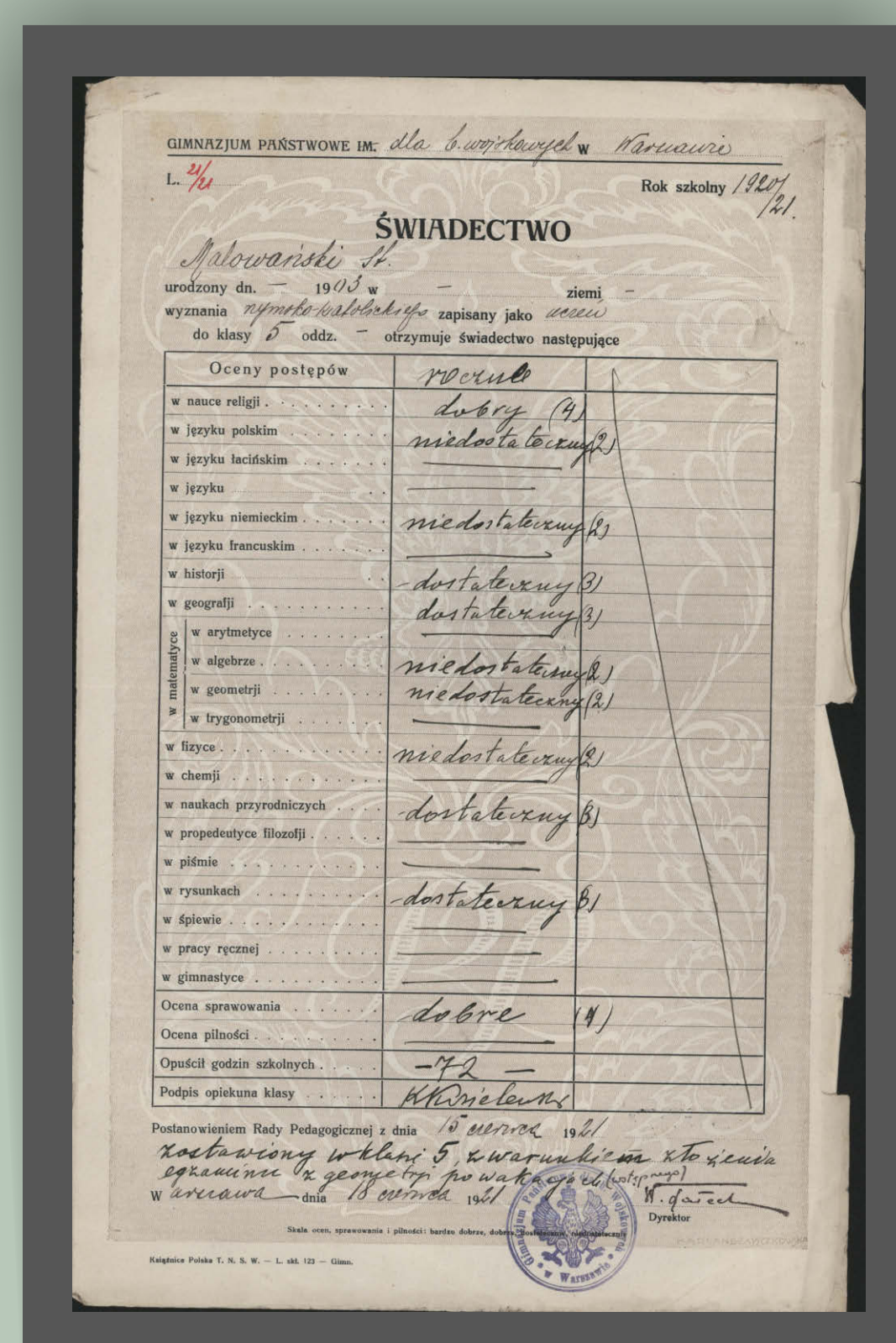
Wychowankowie „Poniatówki” należeli do różnych organizacji konspiracyjnych, brali udział w wielu akcjach, m.in. w udanym zamachu na kata Warszawy Franza Kutschere - Mariana Sengera „Cichy”, Bronisława Piertaszewicza „Lot”, którzy zmarli w wyniku odniesionych ran w czasie akcji.

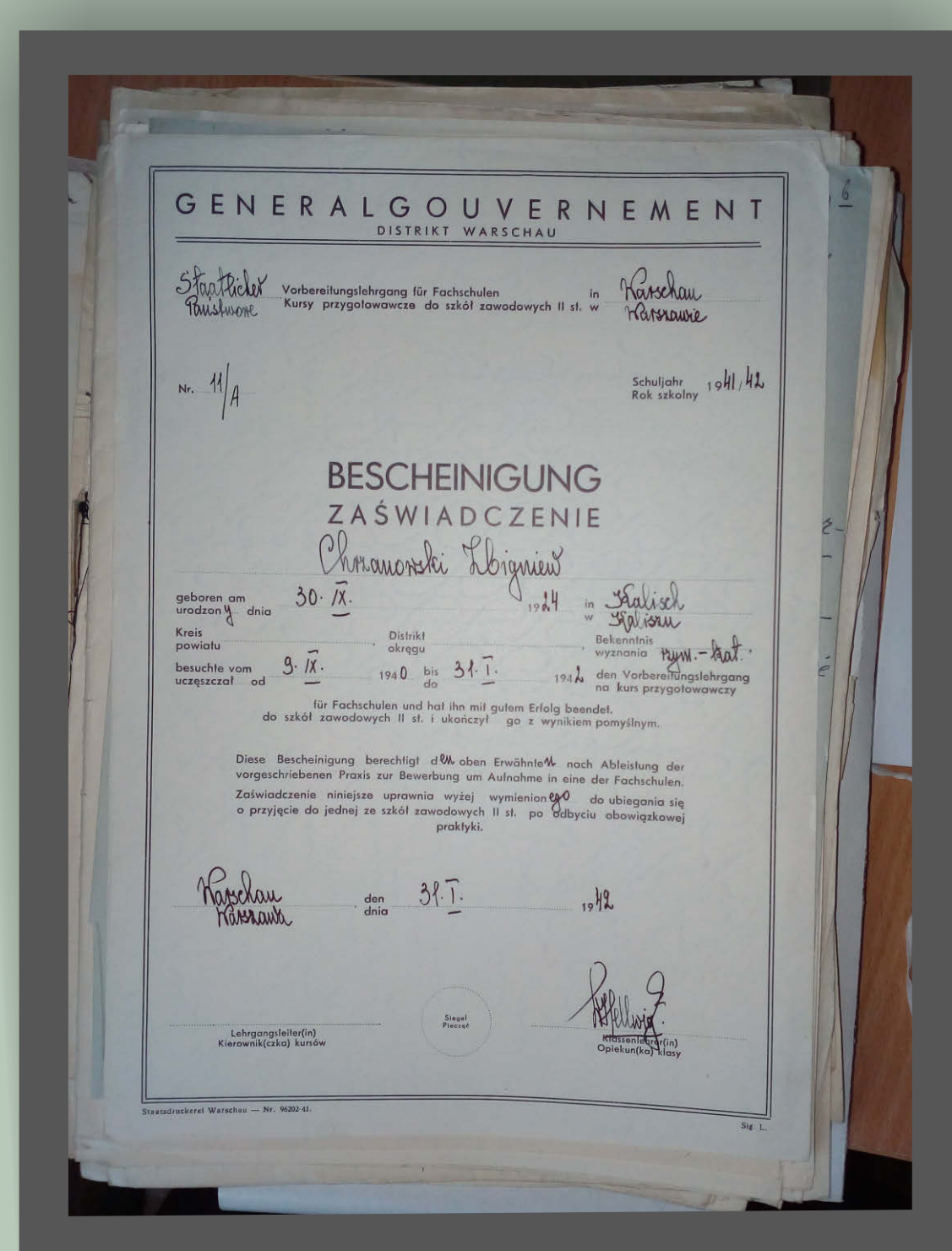
Protokół egzaminu pisemnego z języka polskiego w państwowej szkole byłych wojskowych w Warszawie 1919

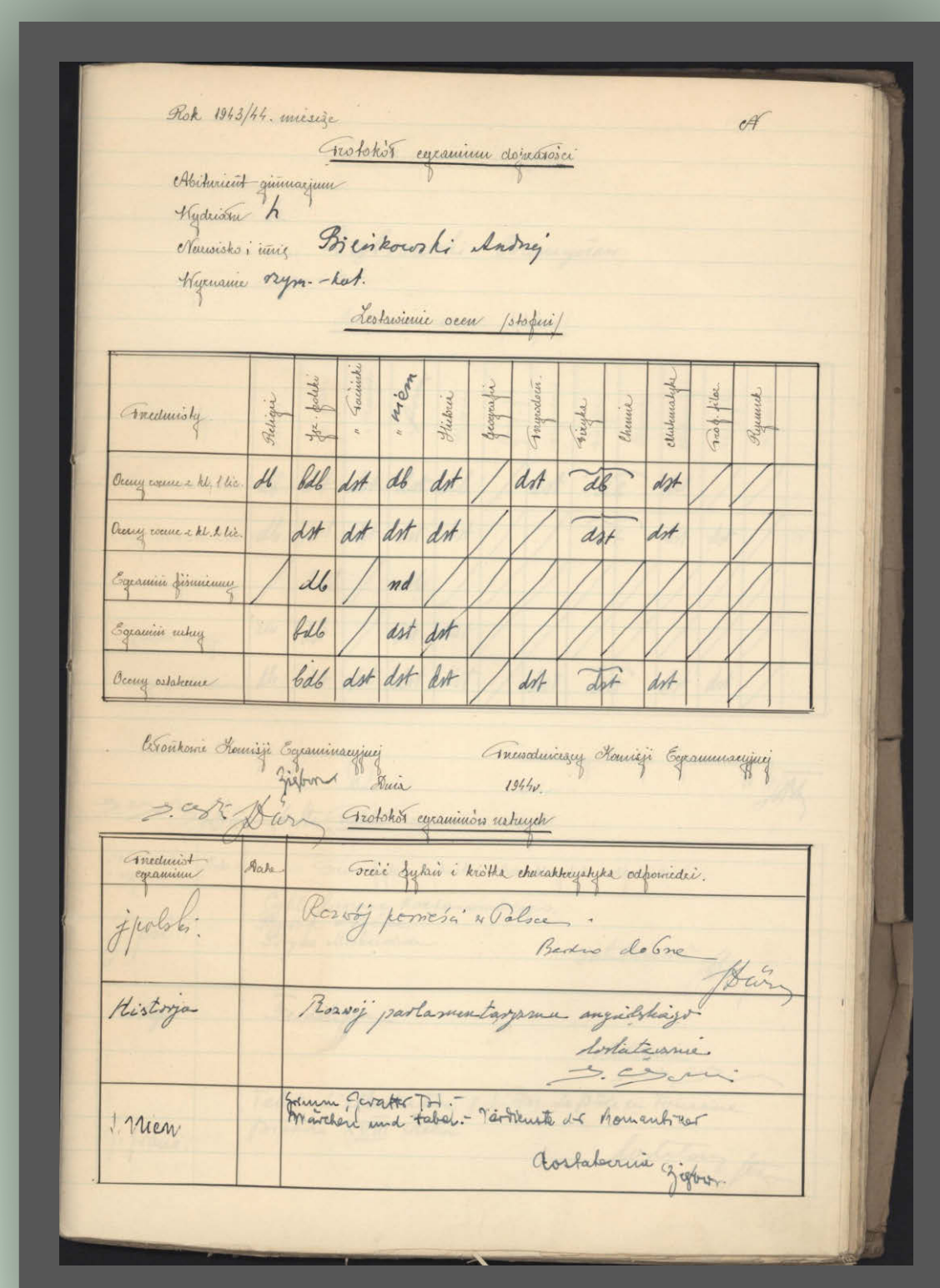
Pamiętkowe zdjęcie maturalne ostatnich byłych wojskowych 1924/25

Świadectwo byłych wojskowych 1920-1921

Zaświadczenie o ukończeniu kursu przygotowawczego do szkoły zawodowej II stopnia 1940-42

Protokół egzaminu dojrzałości 1943-44

Legitymacja szkolna 1940

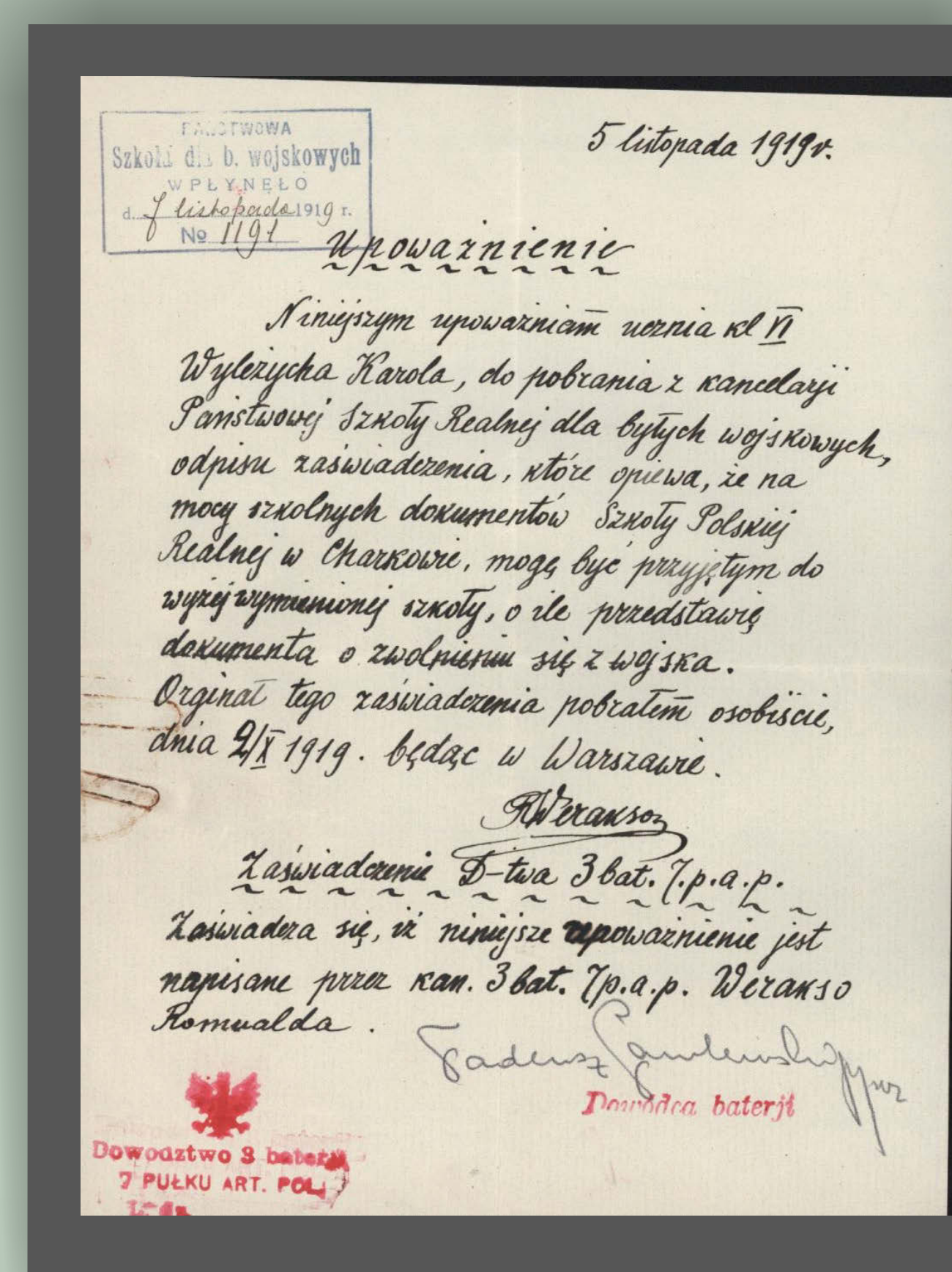
Powstanie Warszawskie 1944 na zdjęciu rozpoznany jeden z wychowanków S. Komornicki

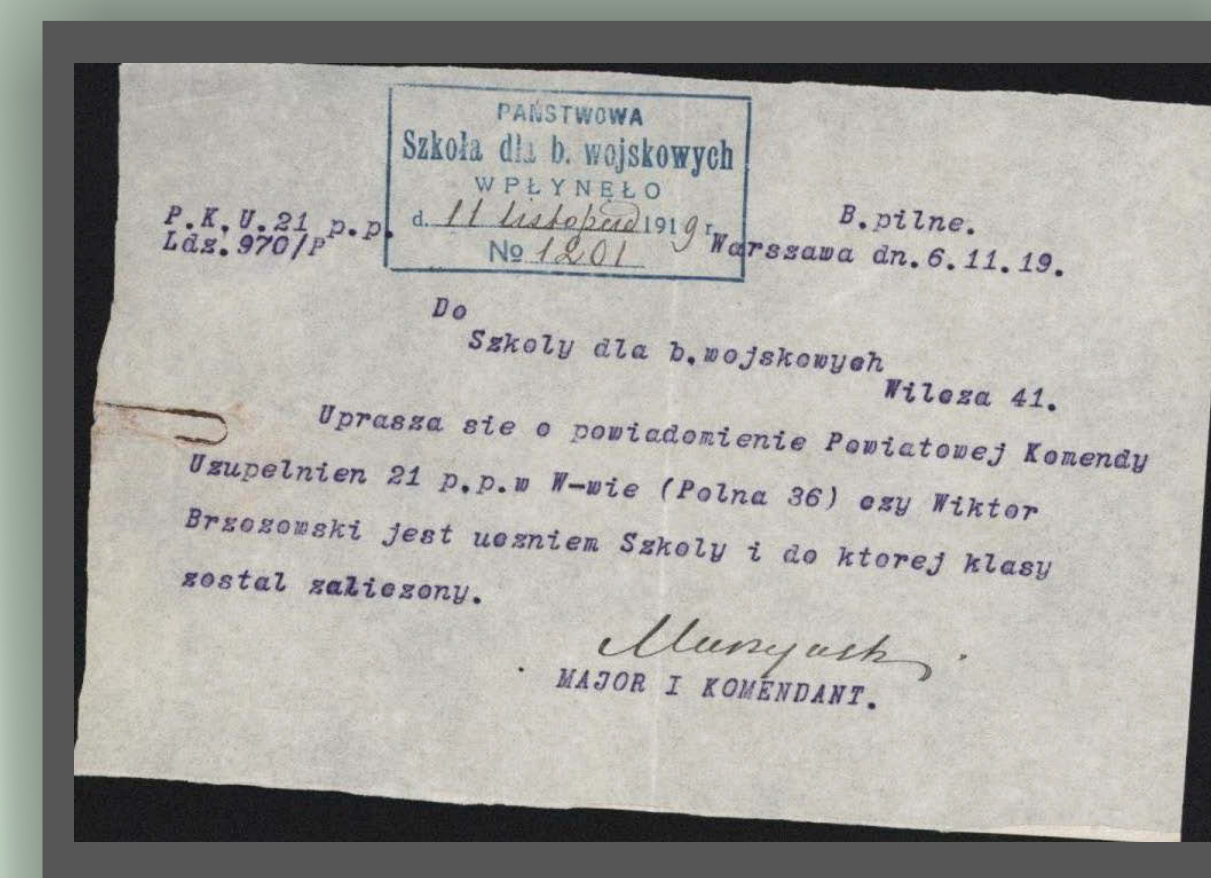
Uprawnienia do znaczki komunikacyjnej

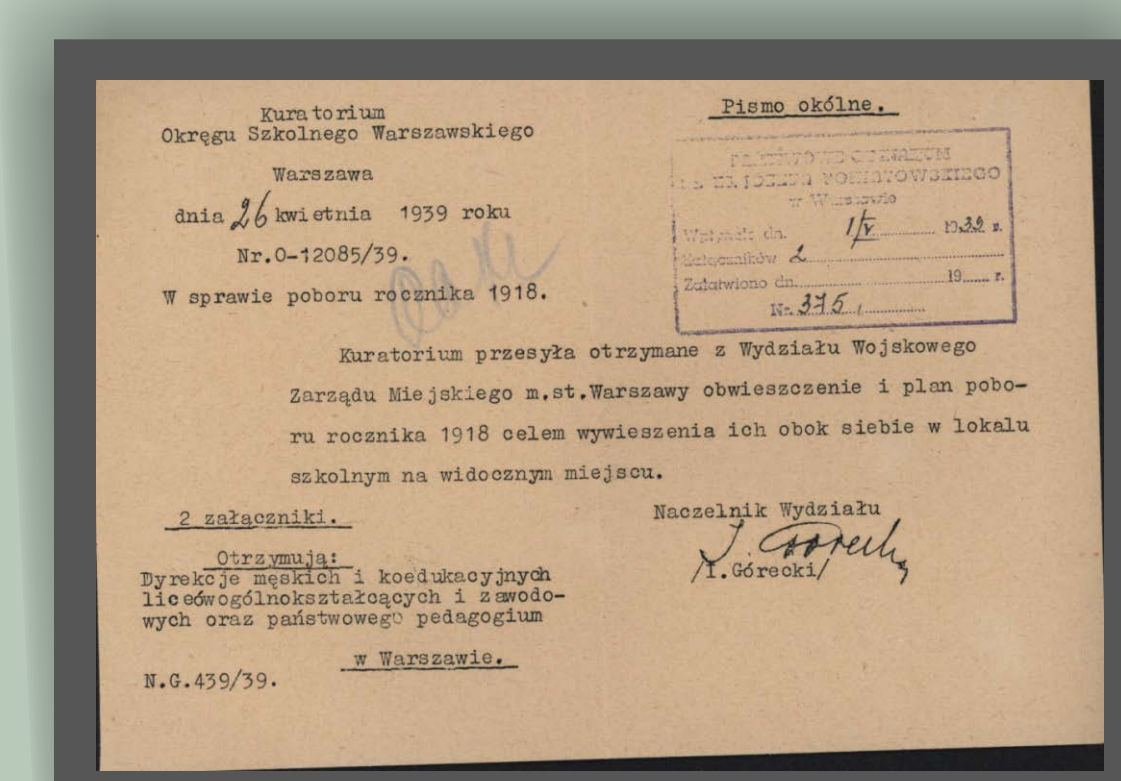
Marian Senger „Cichy” zmarł z odniesionych ran po zamachu na Franza Kutschere

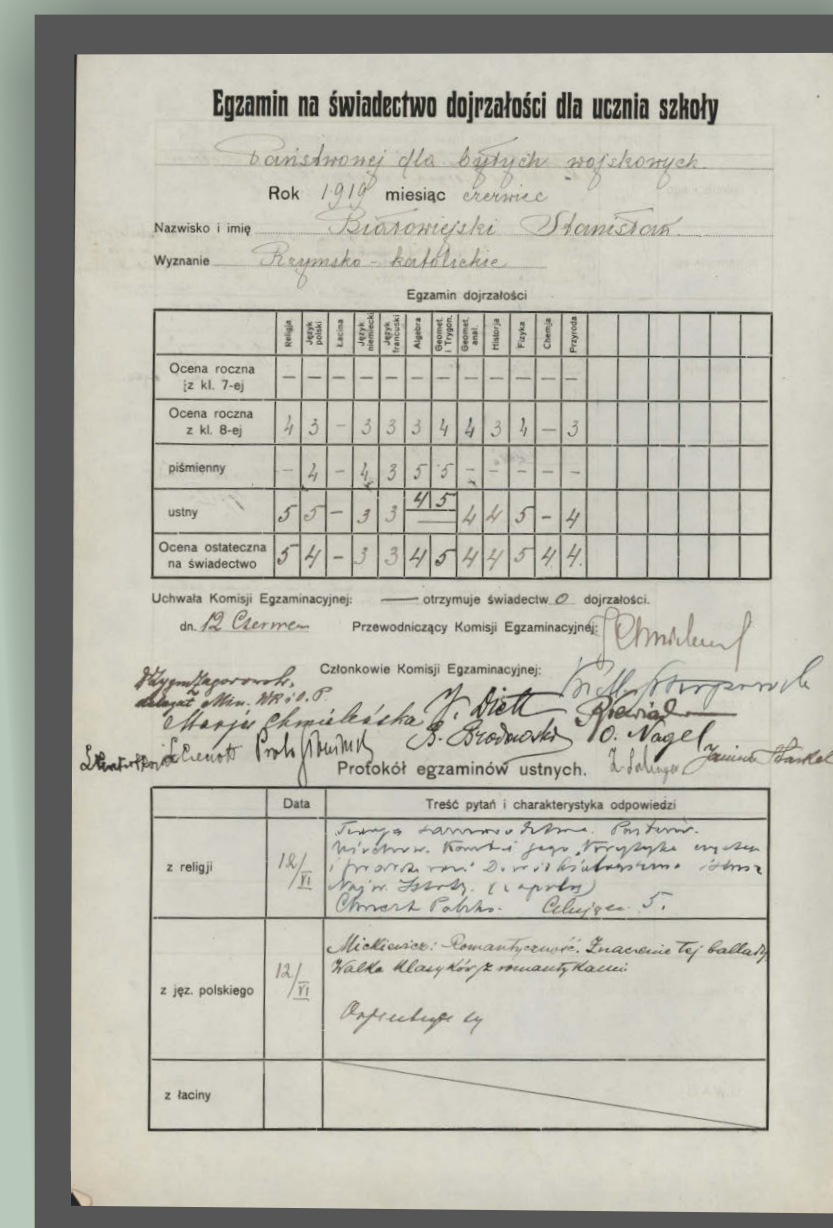
Upoważnienie zwalniające z wojska i dające możliwość przyjęcia do szkoły

Zaświadczenie dla byłego wojskowego 1919

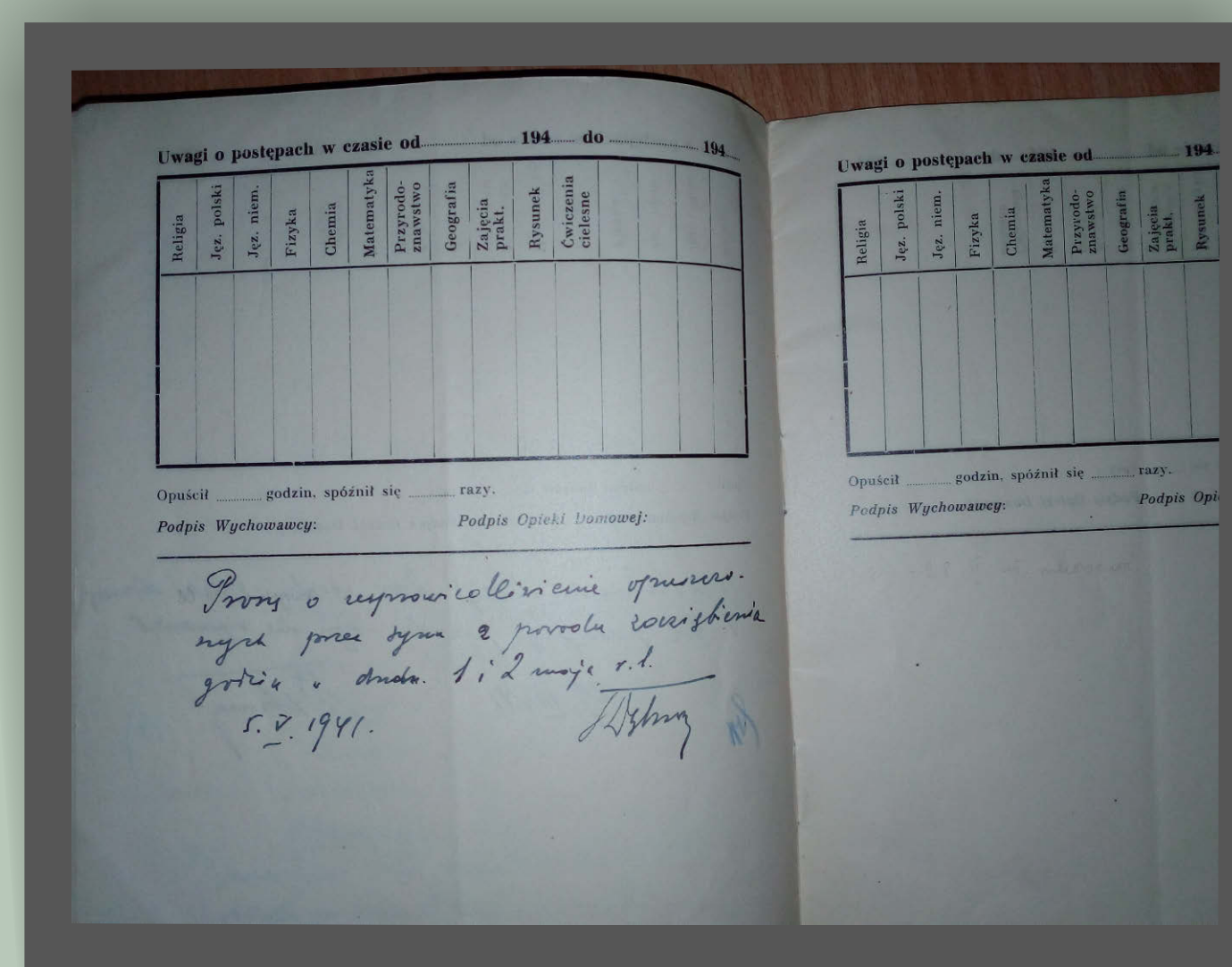
Pismo dotyczące poboru rocznika 1939

Protokół egzaminu dojrzałości 1919

Klasa IV b z dyrektorem Włodzimierzem Gałęckim oraz ks. prefektem Mieczysławem Żemrańskim 1925-26

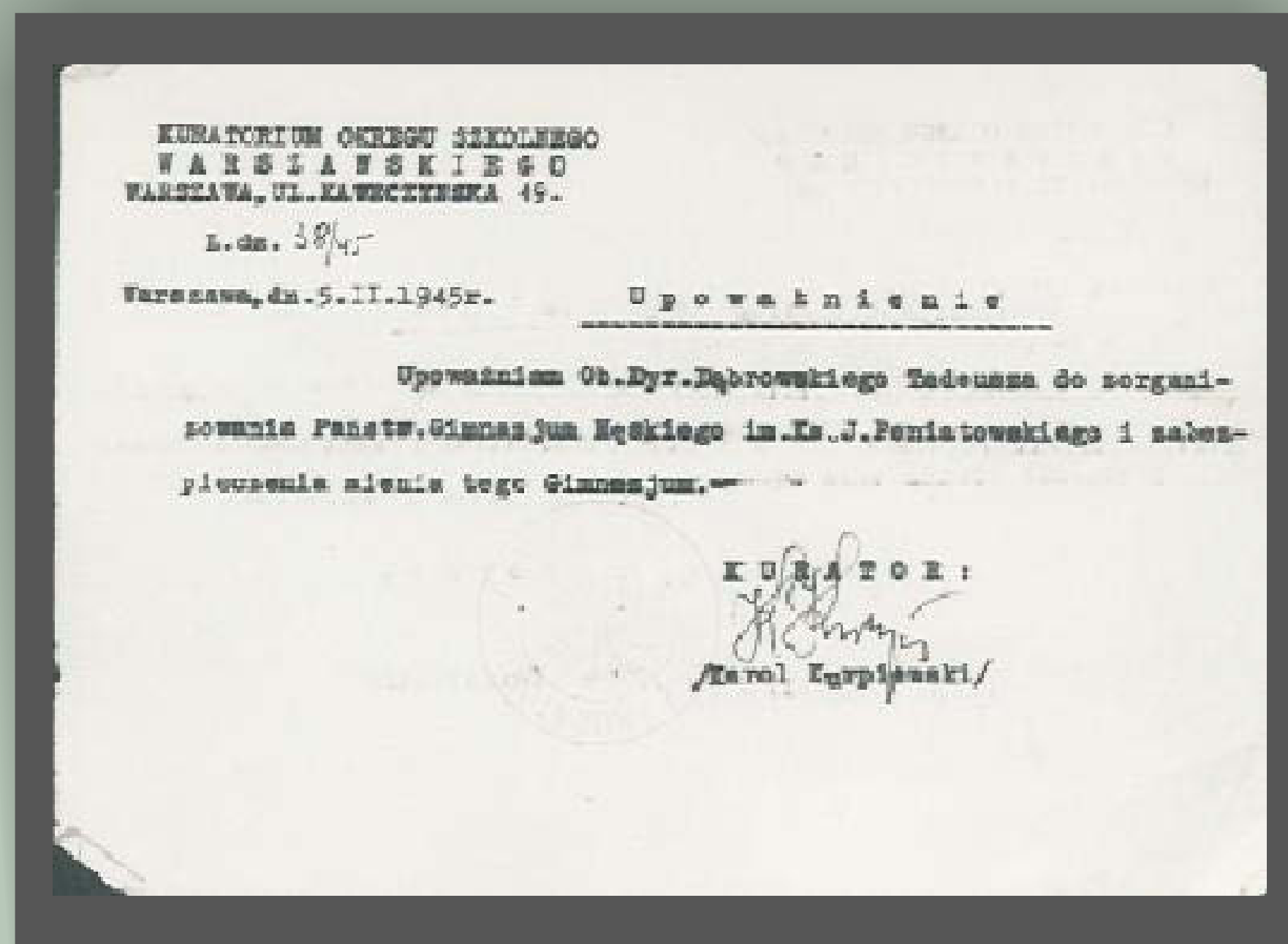
Dzienniczek korespondencyjny 1941

Maturalne zdjęcie z tajnych kompletów 1943-44

Z kart historii...

Czas po II wojnie światowej

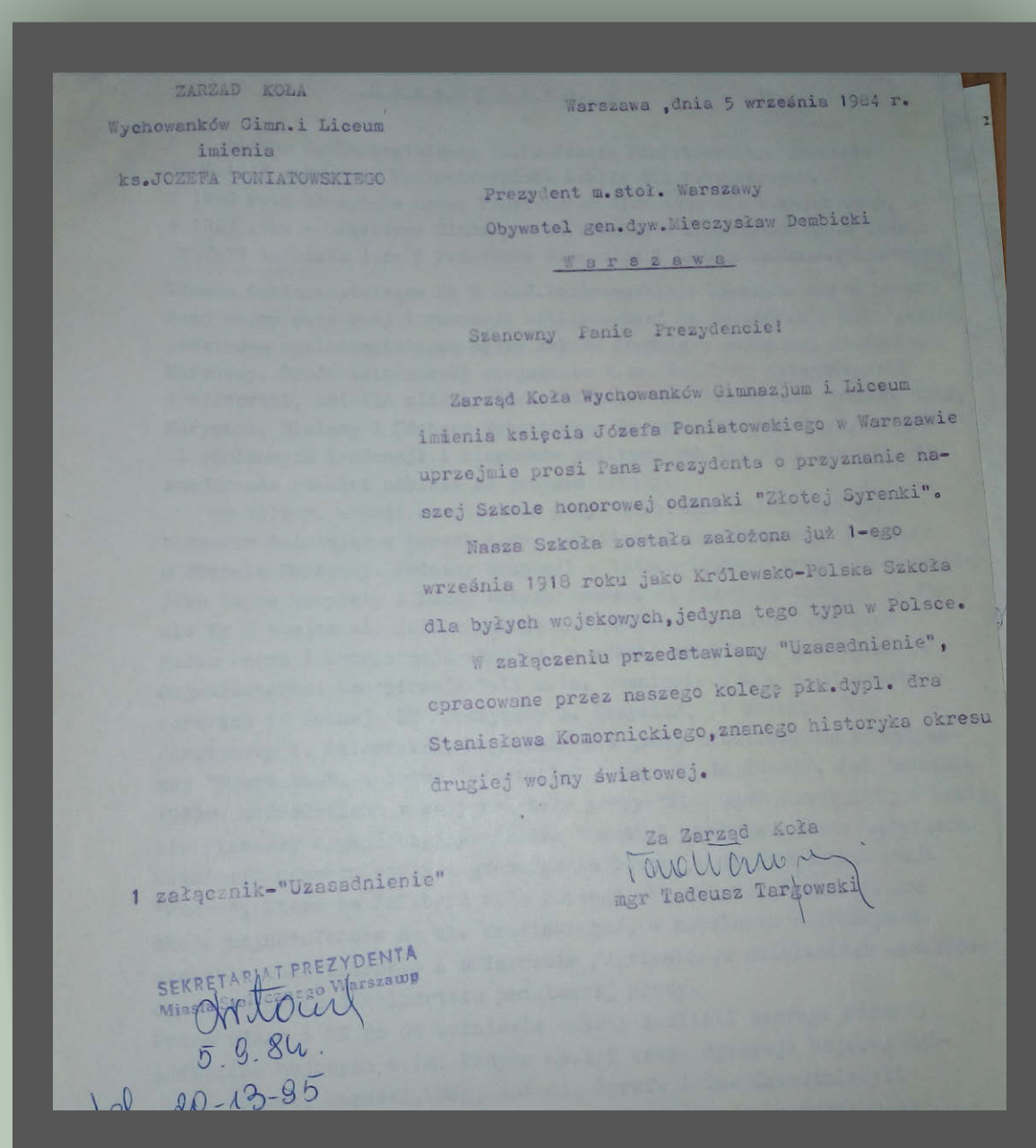
Upoważnienie do stworzenia Gimnazjum Męskiego dla dyrektora Tadeusza Dąbrowskiego 1945

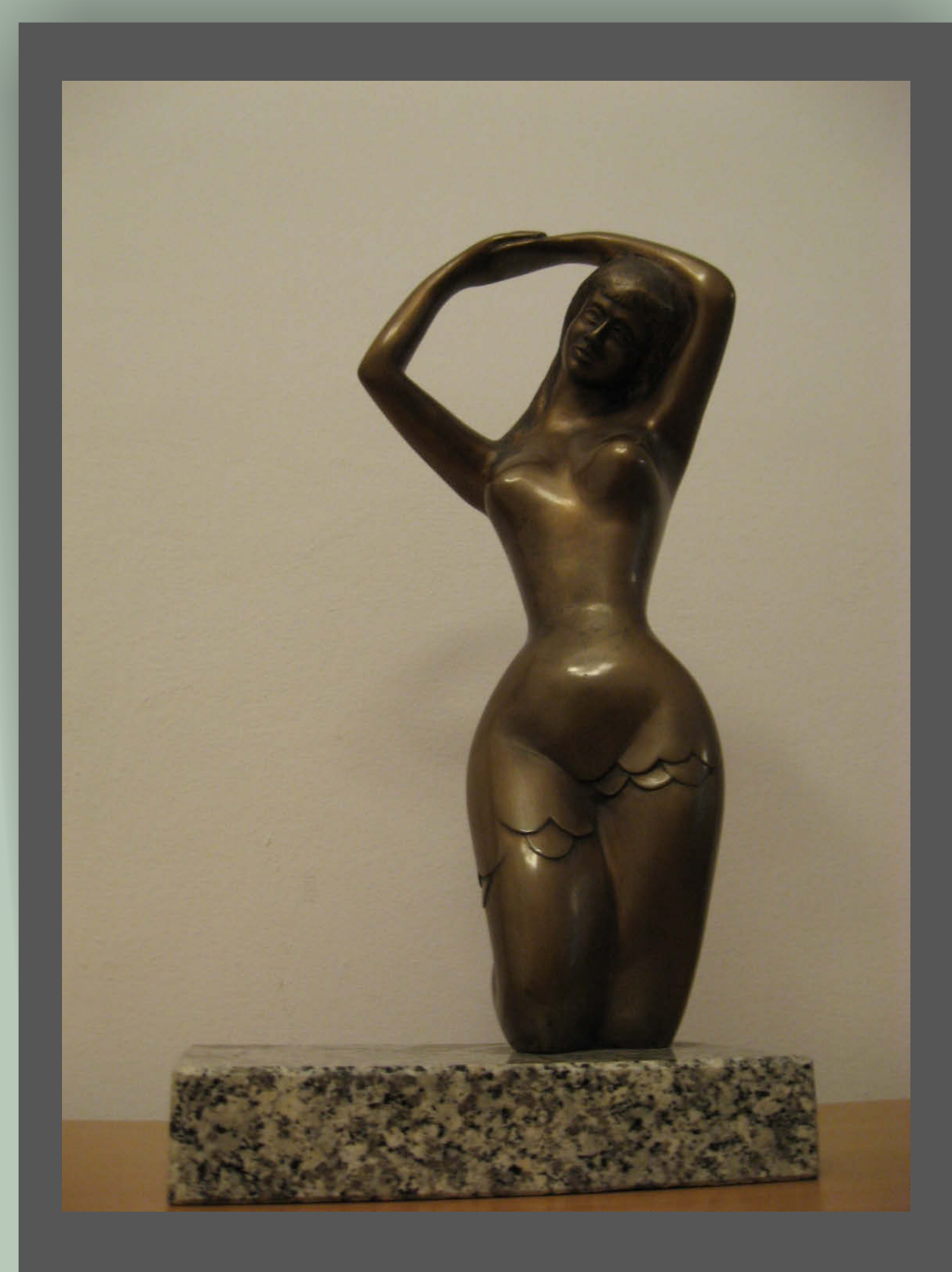
Tablica szkoły na budynku przy ul. Nowolipki 8

Rada Pedagogiczna 1964/65

Prośba Zarządu Koła Wychowanków o przyznanie Szkole odznaki „Złotej Syrenki”

Odnaka „Złotej Syrenki”

Już 1 lutego 1945 roku, staraniem dyrektora Tadeusza Dąbrowskiego, rozpoczęło się w „Poniatówce” nauczanie żoliborskiej młodzieży. We wrześniu 1945 roku przekształcono „Poniatówkę” w Szkołę Męską im. Ks. Józefa Poniatowskiego i kontynuując wcześniejsze tradycje, uruchomiono przy niej „Trzyletnią średnią Szkołą Ogólnokształcącą”, w systemie semestralnym, przeznaczoną dla młodzieży starszej, której okupacja przerwała naukę. Działalność szkoły w warunkach nowego komunistycznego systemu nie była łatwa. Reformy szkolnictwa doprowadziły do połączenia szkoły podstawowej ze szkołą średnią i utworzenie 11-letniej szkoły Ogólnokształcącej, kolejne zmiany doprowadziły do podzielenia „Poniatówki” na klasy o poziomie podstawowym, a pozostałe przekształcono na Liceum Ogólnokształcące. Czas przekształceń (zmiany budynków, zmiany organizacyjne, łącznie i rozdzielanie szkół) nie wpływał dobrze na rozwój Szkoły i utrzymanie indywidualnego rysu. Pomimo trudnych warunków Szkoła rozwijała się i w 1975 roku otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej za pracę z uczniem zdolnym.

Najtrudniejszy czas przypada jednak na lata 70. i 80.

Indoktrynacja procesów nauczania, częste zmiany dyrekcji, zły stan techniczny budynku doprowadziły do tego, że władze oświatowe na przełomie 1985/86 podjęły decyzję o rozwiązaniu Szkoły i przekazaniu uczniów na bliżej nieokreślony czas do innych szkół. Przyszłość była niepewna, jednak Rodzice, Rada Pedagogiczna i Koło Wychowanków podjęli intensywne działania zmierzające do uratowania Szkoły, ostatecznie odniesiono sukces i władze zgodziły się na prowadzenie zajęć szkolnych w czasie remontu. Trudne warunki, przeciągający się remont, słabe zainteresowanie szkołą nie zniechęciło Dyrekcji i Rady Pedagogicznej do podjęcia działań reformatorskich, nie zapomniano też i pielęgnowano bogate ideowo-wychowawcze tradycje „Poniatówki”, tworząc przyjazną dla ucznia atmosferę pracy.

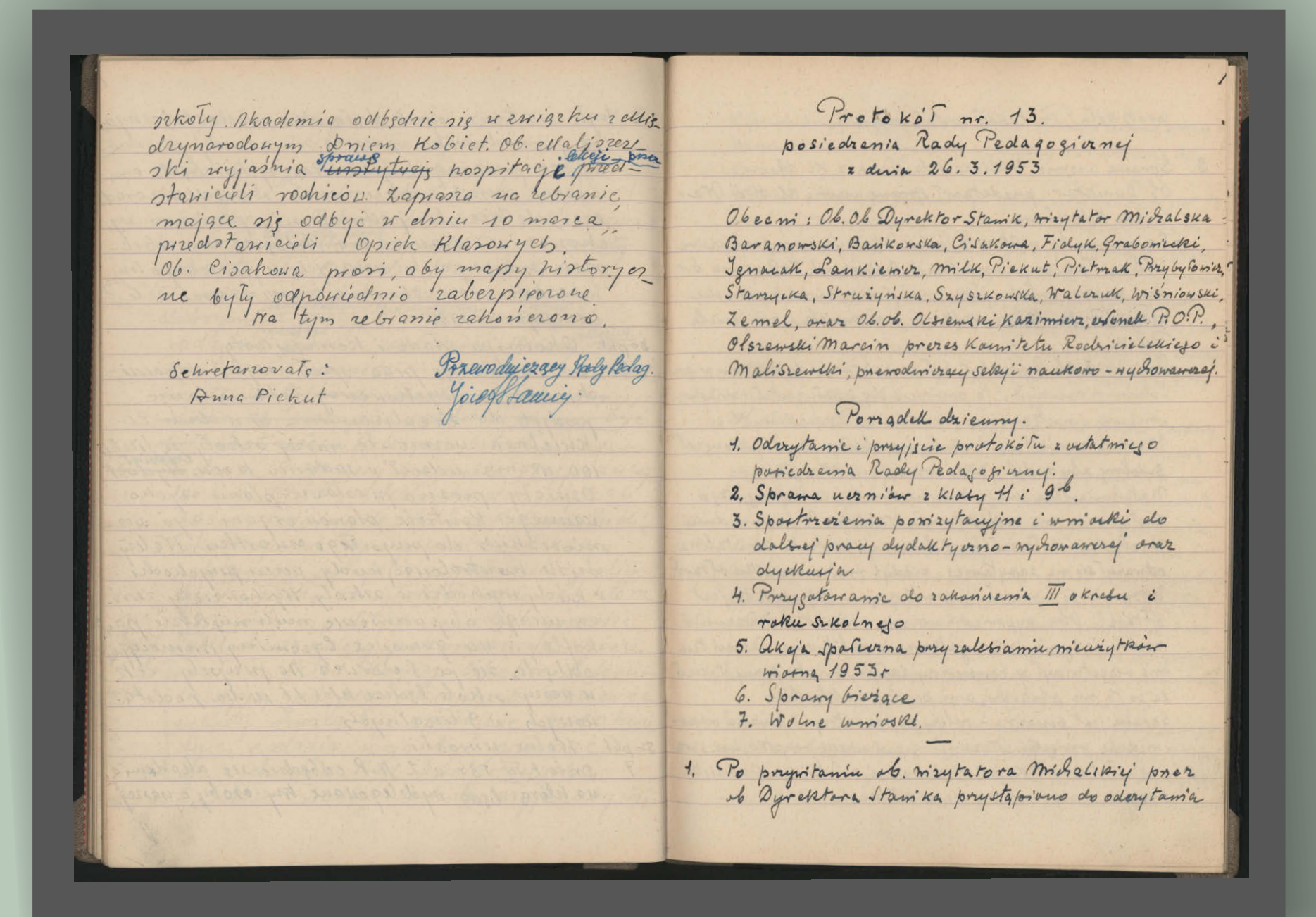
Pod koniec lat 80. nastąpił przełom wprowadzono nowe profile i realizowano programy autorskie. Z inicjatywy Tomasza Tratkiewicza, nauczyciela fizyki podjęto wdrożenie eksperymentalnego programu klasy informatycznej. Uruchomiono też klasę matematyczno-fizyczną z rozszerzonym programem informatyki.

W 1989 z inicjatywy Koła Wychowanków Szkoła otrzymała odznaczenie „za zasługi dla Warszawy” w postaci „Złotej Syrenki”.

Po „Okrągłym stole” w nowych warunkach polityczno-społecznych można było swobodniej kształtować politykę szkolną. Dyrekcja wraz z Radą Pedagogiczną kontynuowali unowocześnianie procesu dydaktycznego. Powstają kolejne autorskie profile: fizyczno-chemiczny oraz kulturowo-językowy, którego ogólną koncepcję zaproponował Dyrektor Mirosław Sosnowski. Realizacja nowych programów była możliwa również dzięki czesnemu wpłacenemu przez Rodziców na dodatkowe zajęcia realizowane w klasach eksperymentalnych i autorskich oraz dodatkowe pomoce naukowe. Dzięki rzetelnemu i twórczemu wkładowi pracy Dyrekcji Szkoły i aktywnych członków Rady Pedagogicznej szkoła znalazła się w 1992 r. na pierwszym miejscu w „Warszawskiej Lidze Liceów” ogłoszonej przez Życie Warszawy. Od lat 90. „Poniatówka” utrzymuje się na wysokich miejscach w rankingach szkół.

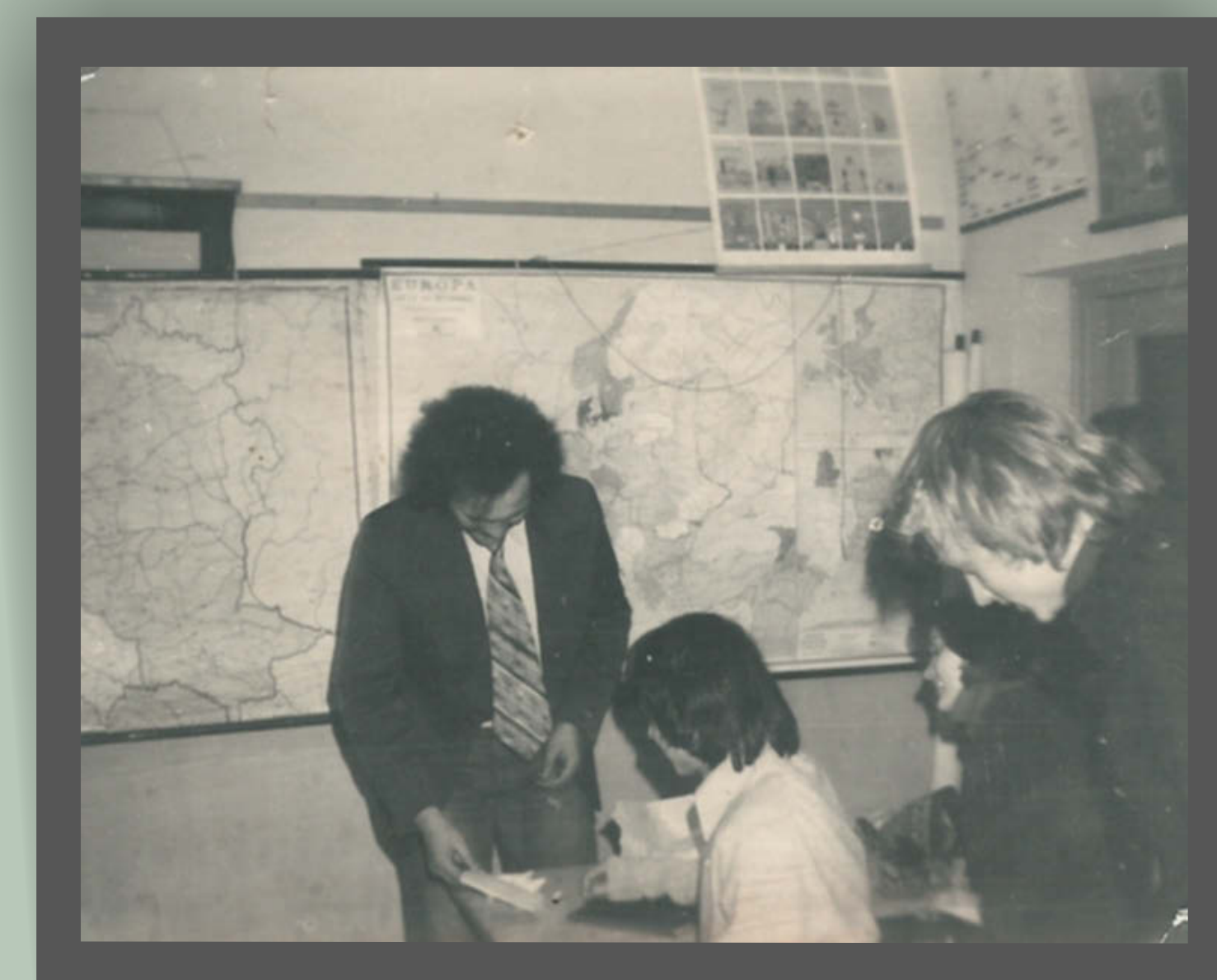
Dyrektor Szkoły dr Mirosław Sosnowski

Protokół nr 13 posiedzenia Rady Pedagogicznej 26.03.1953 po śmierci Stalina

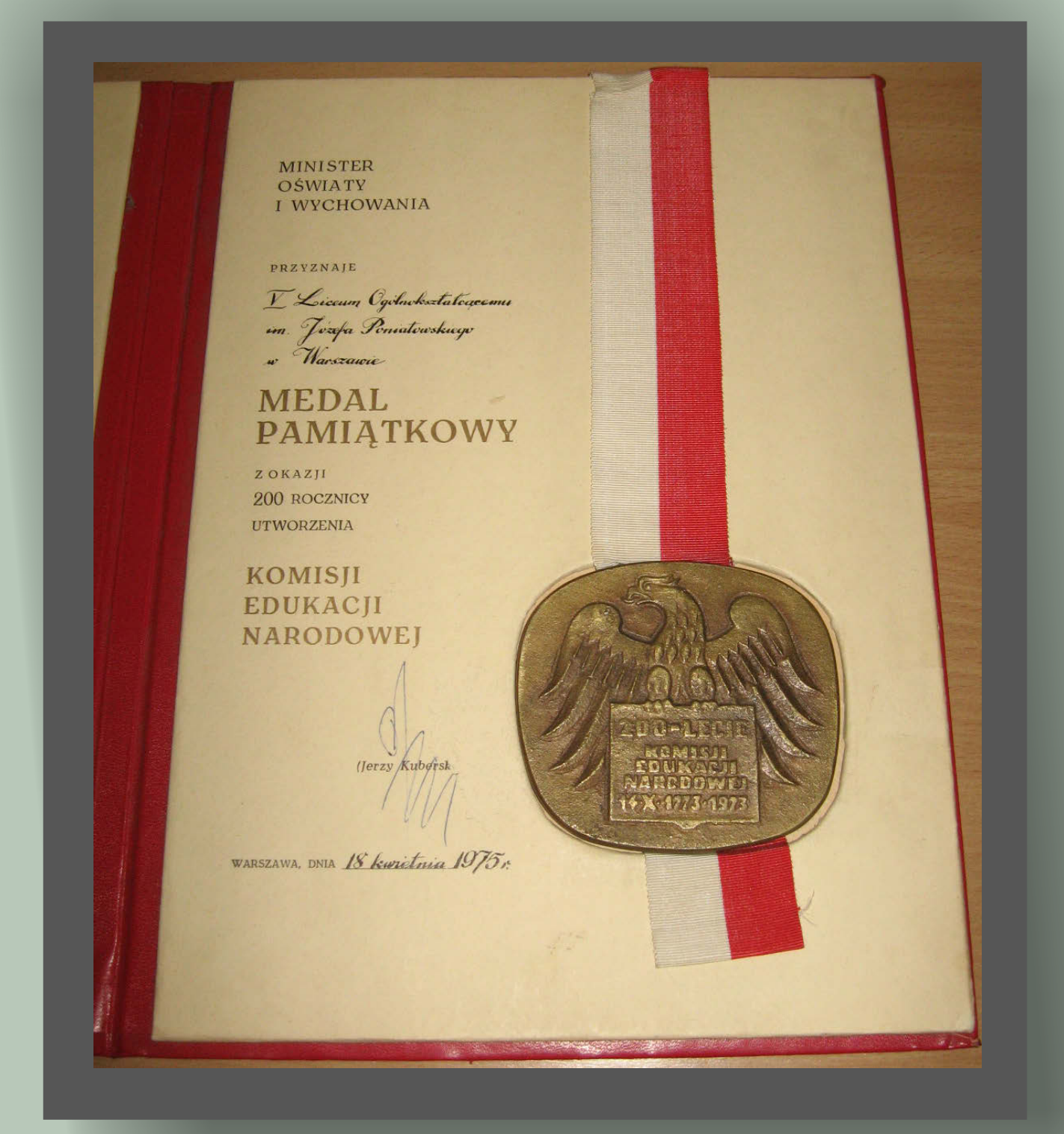
Akademia z okazji Patrona Szkoły w roku 1964/65 dyrektorzy Danuta Wojciechowska i Wacław Klamka

Klub wiedzy społeczno-politycznej 1973 r.

Zajęcia koła fizycznego z nauczycielem fizyki Tomaszem Tratkiewiczem

Medal Komisji Edukacji Narodowej 1975 r.

Z życia szkoły ...

100 lat Szkoły minęło, a przed nią kolejne lata

Integracja

Tradycją „Poniatówki” są obozy integracyjne dla klas pierwszych, które odbywały się od końca lat 80. W czasie ich trwania młodzież mogła zapoznać się z historią Szkoły i realizować swoje pasje.

Przebież 2004
lekcja matematyki Bogna Lubańska

Przebież 2011
chemia z absolwentem szkoły

Przebież 2011
zajęcia integracyjne

Przebież 2011

Przebież 2014
wykład profesora Fedoryńskiego

Przebież 2014
nauka hymnu

Pieczarki 2017
pierwsza pomoc

Edukacja

W celu poszerzenia wiedzy i doświadczeń związanych z zainteresowaniami odbywały się tematyczne wycieczki edukacyjne oraz wymiany międzyszkolne.

Wieliczka - 1939

Wieliczka - 2010

Wymiana z Włochami 2015

Chemiczna Europa
Wenecja-2015

Chemiczna Europa
Neu Schwanstein
2015

Wycieczka chemików do CERN-u
2013

Wycieczka chemików do Temelina
i Mlade Boleslavi 2014

Wenecja 2015
Szlak Piastowski

Wenecja 2015
Szlak Piastowski

Kruszwica 2015
Szlak Piastowski

Litwa 2016

Bydgoszcz 2017
Wojewódzki Inspektorat Weterynarii

Bełchatów 2017

Ryga 2018

Rekreacja

W „Poniatówce” jest również czas na rekreację i integrację. W tradycję wpisują się już spływy kajakowe oraz rejsy „Pogoria”.

Brda 2009

Wda 2012

Piawa 2014

Rejs „Pogoria” 2017

Z życia szkoły ...

100 lat Szkoły minęło, a przed nią kolejne lata

Koła przedmiotowe

Nie byłoby osiągnięć uczniów V LO, gdyby nie koła zainteresowań. Koła chemiczne, zarówno teoretyczne, jak i eksperymentalne gromadzą największą liczbę zainteresowanych, co skutkuje osiągnięciem najwyższych laurów olimpijskich. W ostatnich trzydziestu latach funkcjonowania szkoły było 68 laureatów olimpiady chemicznej i 7 laureatów Międzynarodowej Olimpiady Chemicznej. Uczniowie VLO osiągają również sukcesy w innych olimpiadach i konkursach, m.in. geograficznych, fizycznych, biologicznych, językowych...

Pracownia chemiczna V LO,
nauczyciel chemii Krzysztof Kuśmierczyk

Sukcesy uczniów w olimpiadzie przedsiębiorczości
i nagrody dla nauczycieli za przygotowanie do olimpiad
A.Matysiak-geografia i K.Kuśmierczyk-chemia

Konkurs
Politechniki Warszawskiej
2016

Sukcesy uczniów V LO
w międzynarodowych
olimpiadach chemicznych

Obozy olimpijskie, gdzie królują matematyka, fizyka i chemia...

Obóz olimpijski 2013

Obóz olimpijski 2014

Obóz olimpijski 2016

Deбаты оксфордские

Deбаты оксфордские 2014-2015

Uroczystości

W nawiązaniu do patriotycznych tradycji Szkoły, uroczystości obchodzone są rocznice ważnych świąt państwowych, szczególnie 11 listopada i 3 maja.

Obchody 11 listopada 2015

Obchody 3 maja 2016

Obchody 3 maja 2009
Sąd nad Polską

Rocznica
Powstania Warszawskiego 2009

Obchody 3 maja 2010
Dziady

Biblioteka

W Szkole prężnie działa biblioteka, która jest nie tylko miejscem, gdzie można wypożyczyć książki...

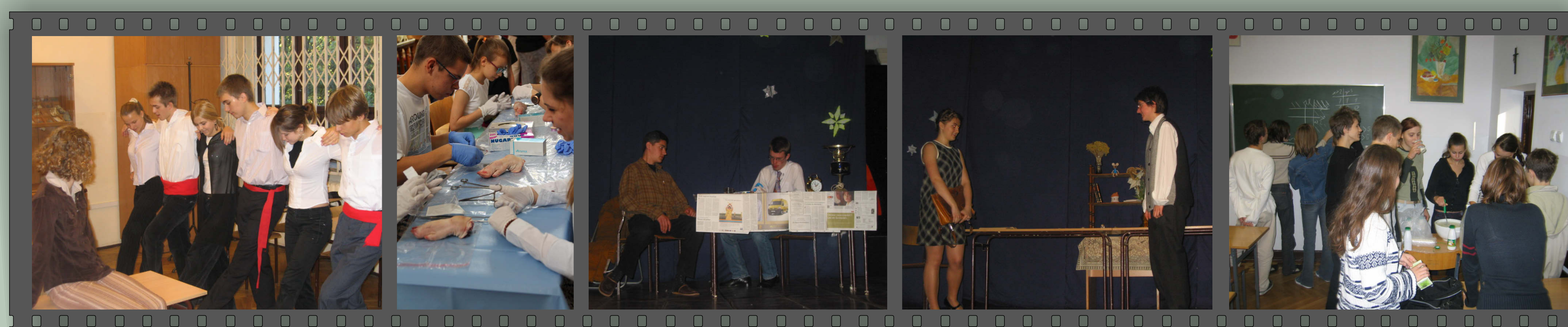

Kiermasz taniej książki
2004-2005

Strefa czytania
2016

Poza salą lekcyjną

Ważne miejsce w tradycji szkoły zajmowały i zajmują Dni Kultury Poniatówki, które nazywane były – KUFEL, czyli Kulturalny Festiwal Ludyczny oraz Dni Nauki Poniatówki.

Dzień nauki Poniatówki
2005

K.U.F.E.L. 2004
Emigranci Mrożka

K.U.F.E.L. 2004
Lekcja Ionesco

Dzień nauki Poniatówki
2016

Studiówkę czas zacząć...

Studiówka 1963

Studiówka 1972

Studiówka 1973

Studiówka 2009

Studiówka 2012

Z życia szkoły ...

100 lat Szkoły minęło, a przed nią kolejne lata

Wolontariat

Ważnym elementem działalności uczniów „Poniatówki”, jest wolontariat i corocznie organizowany Doroczny Uczynek Charytatywny (DUCH).

Doroczny Uczynek Charytatywny

DUCH 2010

DUCH 2011

DUCH 2012

Sport

Ważne miejsce w Szkole zajmuje sport. Nauczyciele wychowania fizycznego co roku prowadzą cykl rozgrywek międzyklasowych w grach zespołowych, pod ich kierunkiem uczniowie osiągają znaczące sukcesy.

Turniej halówki 2009

Siatkówka 2010

Półfinał koszykówki 2016

Finał koszykówki 2016

Mistrzowie Warszawy w piłce ręcznej 2017-2018

Święta

Społeczność szkolna co roku gromadzi się przy wspólnym stole w czasie szkolnych wigilii i „wielkanocnego jajka”.

Wielkanoc 2004

Wigilia 2008

Wigilia 2015

Wielkanoc 2016

Konferencje, konkursy...

Prężnie działająca dyrekcja i grono pedagogiczne podejmowali liczne działania związane z organizowaniem konferencji naukowych, konkursów, debat wokół ważnych problemów społecznych i historycznych, spotkań z ciekawymi ludźmi - poetami, pisarzami, naukowcami...

Konferencja romantyczność 2003-2004

Konkurs Tomusza Traćkiewicza 2002-2003

Patriotyzm konferencja 2012

Powstanie węgierskie konferencja 2013

Otwarcie sali Totenberga 2016

Teatr

W Szkole już od najwcześniejszych lat działały grupy teatralne, które niejednokrotnie uzyskiwały laury w różnych konkursach teatralnych. Pod kierunkiem Ewy Juszcak – nauczycielki j. polskiego działało Koło Teatralne, które wystawiło „Fletus et stridor dentium”, „Negatyw”, „Amo, amas, amat...”, „Na pełnym morzu”, „Wieża Babel”. Spektakle wielokrotnie zdobywały główne nagrody na Przeglądzie Teatrów Amatorskich PTAK oraz Złotego Ikara, a także Koło Teatralne z przedstawieniem „Amo, amas, amat...” reprezentowało województwo mazowieckie na przeglądzie ogólnopolskim.

„Damy i Huzary” 1936

„Fletus et stridor” 2004

Duch 2010

„Kontrakt” 2012

Trofea teatralne

Wyjazdowe warsztaty maturalne

Stara Dąbrowa 2010

Stara Dąbrowa 2011

Śródborów 2014